

kontrakter netop af den Bestaffenhed som dem. Vædringsforslaget tilligter at forhindre, og som ikke paa nogen Maade kunne siges at være ufordelagtige for Leieren. Det er meget ofte Tilfældet, at der mellem en Eier og en Leier finder en Overenskomst Sted, ved hvilken Leieren forpligter sig til at opføre Huset, uden at der betinges nogen Erstatning derved, men den Udgift, han har havt, godtgøres vel at mærke saa i den aarlige Afgift. Meget ofte er det ogsaa Tilfældet, at der fra Eierens Side tilstaaes Leieren Materialier til Boligens Opførelse, enten Sten eller Tømmer eller Sliat, og naar Leieren finder Overenskomsten at være i sin Interesse saavel som i Eierens, hvorfor i al Verden skal man saa gaa hen og forbyde ved Lov Indgaaelse af sliige Kontrakter? Det kan jeg slet ikke gaa ind paa, og jeg maa derfor sige, at naar der ikke er Trang til et Lovforslag som dette, saa bør alene af den Grund Lovgivningsmagten ikke træde til; Lovgivningsmagten bør ikke sættes i Bevægelse, uden at der ogsaa er nogen Anrsag dertil, og det saa meget mindre, som en Lov overensstemmende med Vædringsforslaget ligesaa fuldt som Lovforslaget, der er kommet til os fra Folkethinget, indeholder et Indgreb i Kontraktfriheden, Noget, hvorpaa man ikke bør gaa ind, uden hvor Samfundsvækket kræver det. Jeg anser altsaa ogsaa af principielle Grunde et Lovforslag af samme Indhold som Vædringsforslaget har, for forkasteligt. Jeg skal endnu blot gjøre en lille Bemærkning. Naar man vil gjøre noget Alvorligt i Retning af at forbedre de ubemidlede Samfundsklassers Raar saa vel i aandelig som i materiel Henseende, tror jeg ikke, at man kan gjøre nogen bedre Gjertning end den at søge saa virksomt og kraftig som mulig at træffe Foranstaltninger mod den overhaandtagende Nødelse af spirituose Drikke, som finder Sted i vort Samfund; det er en Svøbe for hele Samfundet, og jeg anser en Opgave i den Retning for at være den vigtigste af alle de for Tiden foreliggende Opgaver, og jeg beklager baade overfor Regeringen og overfor Repræsentationen, at der ikke i den Henseende er udrettet eller gjort noaet Mere, end der er gjort. Jeg vil altsaa tillade mig at fraraade paa det Bestemteste det af det ærede kongevalgte Medlem stillede Vædringsforslag, ikke fordi jeg anser det for at ville medføre noget økonomisk Tab for Eierne, men fordi Forslaget af de Grunde, jeg har nævnt, ikke er et Forslag, som bør vedtages her i Thinget.

Ordføreren (Steffensen): Efter den Udtalelse, vi hørte af den ærede sidste Taler, kan jeg fatte mig i stor Rørthed med Hensyn til det foreliggende Vædringsforslag. Jeg skal blot tilføie, at hvis Forholdet virkelig var det, at der gik noget Saadant i Svang, som at Eierne fik Leieren til at anvende store Bekostninger, være sig paa at rydde Lodden for Sten eller paa andre Arbejder, og derefter opsgabde dem, saaledes, at Leieren maatte fravige Lodden uden at faae Noget for deres Arbejde, hvis Forholdet virkelig var saadant, at Eierne forlangte Sliat, og Leieren vare letfindige nok til at gaa ind paa Kontraktforhold, der stillede dem under saadanne Vilkaar, maatte der ganske vist gøres Noget for at hjælpe saa lidt selvhjulpne Leiere. Men selv i saa Fald tror jeg ikke, at man kunde gaa ind paa Forslaget, thi, saavidt jeg skjønner, vilde det ikke nytte Leieren det Alleringeste. Forslaget er for det Første noget uklart; selv om det bliver omredigeret, saaledes som den ærede Indenrigsminister antydede, ses det dog ikke ret, om det er Meningen med det blot det, at der i Kontrakten skal tages Bestemmelser, om der skal gives Erstatning eller ikke, saaledes at man altsaa kan bestemme, enten at der skal gives Erstatning, eller at der ikke skal gives Erstatning — j. Ex. fordi der er givet Afslag i Leielommen eller Sliat — eller om det gaar noget videre, saaledes at det altid skal fastsættes, at naar Leieaaleet ophører, skal der gives en Erstatning, den være nu større eller mindre. Selv efter den sidste Forstaaelse vil det jo være meget lidet betydende, idet en saadan Erstatning kunde fastsættes rent nominelt. Men hvorledes man nu end redigerer Forslaget, lider det af den store Mangel, at der er Ingen, der behøver at bryde sig om det, hvis det bliver vedtaget; der maatte, hvis en saadan præceptiv Lov skulde have nogen Betydning, træffes Bestemmelser, hvorved en Tilsidefattelse af den vilde hæmmes, saaledes at man blev nødt til at følge den, men noget Saadant findes ikke. Hvis Forslaget bliver til Lov, og en Eier saa paalægger Leieren at opføre et Hus eller foretage en Grundforbedring, uden at der bliver talt Noget om Erstatning, saa staar man der; der er slet Intet at udrette ved den Sag. Fremdeles maatte Forslaget da ogsaa redigeres saaledes, at det ikke blot var ved Indgaaelse af Leiekontrakter, at Sliat skulde forebygges, men ogsaa ellers; det maatte gjælde ganske i Almindelighed i Forholdet mellem Eier og Leier. Man maatte være paa det Reine med, at man ikke kunde betro Leieren til at varetage deres egne Interes-